

Zločin u Medačkom džepu (opt. Josip Krmpotić)

Izvještaji s glavne rasprave

17. lipnja 2013. godine – čitanje optužnice, uvodni govori stranaka, dokazni postupak

Izvještava: Marko Sjekavica, Građanski odbor za ljudska prava, Zagreb

Suđenje prati i Jelena Đokić Jović, Documenta

Nakon što je predsjednik vijeća, sudac Ratko Ščekić, objavio predmet glavne rasprave i sastav vijeća, na koji stranke nisu imale primjedbi te uzeo osobne podatke optuženika, glavna rasprava započela je **čitanjem optužnice ŽDO Zagreb broj K-DO-84/12 od 20. prosinca 2012.**, kojom se optuženika tereti da je u rujnu 1993., tijekom vojne akcije "Džep 93", kršeći odredbe međunarodnog prava, u mjestu Lički Čitluk, **dopustio** podređenim pripadnicima Hrvatske vojske, da u njegovoj nazočnosti, iz osobnog naoružanja, usmrte četvoricu neidentificiranih ratnih zarobljenika, pripadnika Vojske Republike Srpske Krajine te **zapovjedio** paljenje i rušenje kuća lokalnog stanovništva srpske nacionalnosti na širem području mjesta Lički Čitluk, Počitelj i Njegovan.

Optuženik je izjavio da je **razumio optužbu**, a predsjednik vijeća je objavio da se optuženik na pripremnom ročištu očitovao o krivnji, izjasnivši se da se **ne smatra krivim** za kazneno djelo koje mu se stavlja optužnicom na teret. Pozvan da se očituje o netom pročitanoj optužnici, optuženi Krmpotić ponovio je da se ne smatra krivim za kaznena djela koja mu se stavljaju na teret.

U svom **uvodnom govoru**, zamjenik **Županijske državne odvjetnice iz Zagreba Jurica Ilić** rekao je da će dokazi koje optužba namjerava izvesti, kako personalni tako i oni materijalni, potvrditi da je opt. Josip Krmpotić, u svojstvu zapovjednika Izviđačke stanije Devete gardijske brigade Hrvatske vojske, tijekom vojne akcije Džep 93, zapovjedio da se ubiju zarobljeni pripadnici VRSK i ruše kuće civilnog srpskog stanovništva.

U svom **uvodnom govoru**, **branitelj optuženika, odvjetnik Vlatko Nuić**, rekao je da će obrana u dokaznom postupku dokazati da je je grad Gospić sve do 9. rujna 1993. godine, kada je započela odnosna vojna akcija, bio svakodnevno granatiran s područja pod kontrolom pobunjenih Srba. Po mišljenju obrane na tom području nije bilo ni civila niti civilnih objekata jer je svaki objekt predstavljao vojnu utvrdu. Optuženik nije imao mogućnost donošenja strateških zapovjedi, već je mogao donositi samo zapovjedi operativne naravi, stoga u ovom slučaju ne može postojati 'prešutna odgovornost' zapovjednika, već samo ona izravna, u smislu izdavanja zapovjedi za ubijanje zarobljenika ili rušenje, odnosno paljenje kuća. Iako je akcija bila dobro organizirana, nakon nje je došlo do nekih nepravilnosti, koje se međutim ne mogu staviti na teret okrivljeniku. Došlo je i do uništavanja dokumentacije od strane nekih pripadnika HV-a te do lažnog prikazivanja događaja od strane pobunjenih Srba i pripadnika UNPROFOR-a. Branitelj je istaknuo da je pozicija obrane da se u ovom predmetu ne mogu primjenivati Ženevske konvencije jer se nije radilo o međunarodnom oružanom sukobu. Obrana će dokazivati da su se inkriminacije dogodile u vrijeme povlačenja HV-a, kada okrivljenik više nije imao ovlasti nad ljudima koji su se nalazili na terenu.

Prešlo se na **dokazni postupak**.

Svjedok Marijan Krmpotić

U **glavnom ispitivanju**, od strane zamjenika ŽDO, rekao je da je kao pripadnik bojne iz Otočca, Devete gardijske brigade HV-a, sudjelovao u akciji Džep 93. Sjeća se da su vršili pretragu terena, kada su na jednom pravoslavnom groblju, na području Medačkog džepa, zarobili muškarca od svojih 50-ak godina, koji je na sebi imao SMB jaknu bivše JNA i nije bio naoružan. S njim su postupali po pravilima o postupanju s ratnim

zarobljenicima i rekao je da može garantirati da ga nitko nije maltretirao ni zlostavljao, za vrijeme dok je isti bio u njegovom prisustvu. Jedan od njegovih suboraca, Šimunac, predao je nekome zarobljenog neprijateljskog vojnika, na 50-ak metara od groblja, kraj nekih kuća. Poslije je vidio da zarobljenika vozilom odvoze pripadnici Izviđačke satnije. Rekao je da se ne sjeća ni marke ni vrste vozila, kao ni imena zapovjednika odnosno satnije. Nakon što je svjedoku predložen njegov iskaz iz istrage, u kojem je iskazao da je među njihovim vojnicima iz Izviđačke satnije bila i osoba po nadimku Krpač, svjedok je objasnio da su i njega tada zvali nadimkom Švabo, te da ne zna ime i prezime te osobe zvane Krpač. Dodao je da je koliko se sjeća zapovjednik izviđačke satnije bio opt. Josip Krmpotić, ali ne zna je li njegov nadimak bio Krpač i ne može tvrditi da bi optuženik bio taj Krpač kojega je tada vidio na terenu.

U **unakrsnom ispitivanju** od strane branitelja okrivljenika, svjedok je rekao da se opisano zarobljavanje na groblju dogodilo peti ili šesti dan od početka vojne akcije, a da je on s 10-ak metara gledao kako Šimunac nekome predaje zarobljenika ispred nekih kuća. S iste udaljenosti je gledao i kako pripadnici Izviđačke satnije odvoze zarobljenika, koji prilikom privođenja nije bio vezan.

Svjedok Mile Šimunac

U **glavnom ispitivanju** od tužitelja rekao je da je sudjelovao u vojnoj akciji Džep 93 kao pripadnik Devete gardijske brigade, bojne iz Otočca, a na terenu se bio zadržao 9 dana. Rekao je da se sjeća da je zarobio jednu stariju žensku osobu koju je potom predao svjedoku Marijanu Krmpotiću. Potonji ju je vojnim vozilom marke Pitzgauer negdje odvezao. Dodao je da se sjeća da je na groblju u Čitluku zarobio muškarca imena Marko Potkonjak. Svjedok je također rekao da je njegova bojna prolazila terenom od selja Potkonjak, iz Smiljeva, a završili su u jednoj velikoj kući u Čitluku, gdje je bio prije dućan, a gdje su naišli na dosta vojske i zapovjednika. Tada je dobio naredbu od svog zapovjednika Saše Čače da s još par ljudi pođe do groblja i da tamo postavi kružnu obranu. Tako je i napravio i s još trojicom ili četvoricom suboraca, među kojima se sjeća Signeta Kolakovića i Rikarda Mihaića, tamo je u straži proveo noć. Ne može se sjetiti je li s njim bio i jedan od zapovjednika, prezimena Vukorepa. Dok su se uspinjali prema groblju, on je išao treći u koloni, iza Kolakovića i Mihaića, kada je, pokraj jednog spomenika, u travi, vidio nečiju glavu. Zavikao je: „Diži ruke, predaj se, majku ti četničku!“, a možda bi bio i zapucao da pred njim nisu bila dvojica mu kolega. Ta osoba je poslušala zapovjed. Razgovarao je s njom minutu ili dvije, a potom je javio pretpostavljenom Saši Čači ili Marijanu Krmpotiću da imaju 'brzo pokvarljivu robu'. Dobio je zapovjed da tu robu spusti u bazu, našto je zarobljenika odveo u ranije spomenutu veliku kuću. Tamo su bili pripadnici 1., 2., i 3. bojne, kao i nekoliko pripadnika izviđačke postrojbe, Devete gardijske brigade, među kojima i optuženi Josip Krmpotić. Zarobljeni muškarac imao je na sebi SMB vjetrovku bivše JNA, bio je star 50-ak godina i rekao mu je da se zove Marko Potkonjak. Iskazao je da ne zna koja je bila daljnja sudbina zarobljenika nakon što ga je on predao u bazu.

U **unakrsnom ispitivanju** od branitelja okrivljenog Krmpotića svjedok je rekao da je primjetio da je zarobljeniku u trenutku kad je zarobljen jedna ruka krvarila i da je očigledno prethodno bio ranjen u borbi. Dok su ga vodili u bazu, isti nije bio vezan. U bazi je bilo dvadesetak ljudi, ne zna je li u trenutku dovođenja tamo bio i optuženik, ali se sjeća da ga je tamo vidio nakon nekih pet minuta od dolaska.

U **glavnom ispitivanju** od strane branitelja okrivljenika¹ svjedok je iskazao da se opisano zarobljavanje zbilo prvoga dana predmetne vojne akcije.

Svjedok Josip Vidmar

U **glavnom ispitivanju** od strane zamjenika ŽDO rekao je da je sudjelovao u predmetnoj vojnoj akciji kao pripadnik 3. bojne 9. gardijske brigade HV-a. Vidio je da je na groblju u Čitluku zarobljen jedan neprijateljski vojnik, starosti od oko 60 godina, koji je u trenutku zarobljavanja imao na sebi SMB uniformu bivše JNA, a bio je ozlijeđen u predjelu lijeve ruke. Zarobljavanju je bilo prisutno njih 5 ili 6 suboraca. Marijan Krmpotić zvani Švabo je potom zarobljenika predao u kuću gdje se nalazila njihova vojska. Dodao je da ne zna što se dalje događalo sa zarobljenim neprijateljskim vojnikom, ali da se pričalo da ga je preuzeo

¹ Svjedok je predložen od strane ŽDO Zagreb, kao i od strane obrane okrivljenika.

Petar Krmpotić iz Izviđačke satnije, koji je ujedno bio i zapovjednik iste. Nisu utvrđivali identitet zarobljenika, a on ne zna da li je možda sam zarobljenik u razgovoru rekao svoje ime.

U **unakrsnom ispitivanju** od strane branitelja okrivljenika, svjedok je rekao da se groblje nalazilo na 100-tinjak metara od kuće gdje je kasnije odveden zarobljenik. Dodao je da se sa sigurnošću ne sjeća je li se govorilo da je zarobljenika osobno preuzeo optuženik ili pak njegovi izviđači.

Na poseban upit tužitelja, koji mu je predočio dio njegovog iskaza iz istrage, u kojem je naveo da je zarobljenika od Krmpotića zvanog Švabo, preuzeo jedan drugi Krmpotić, iz čega bi proizlazilo da je on to vidio, svjedok je naveo da on to nije mogao vidjeti budući da je čitavu noć proveo na groblju i od tamo nije silazio više u mjesto. Kasnije je čuo tu priču da je zarobljenika preuzeo zapovjednik Izviđačke satnije Krmpotić.

Vijeće je temeljem čl. 431.st.1.t.1. ZKP-a iz 2008. donijelo rješenje po kojem se, budući da je zamjenik Županijske državne odvjetnice iz Zagreba u spis priložio smrtni list za **svjedoka Nediljka Panića**, izdan od strane Ureda državne uprave u Primorsko-goranskoj županiji, Matičnog ureda Rijeka, iz kojeg proizlazi da je isti preminuo dana 8. prosinca 2011. godine, **čita iskaz** navedenog svjedoka, dan u istrazi dana 12. rujna 2011. godine.²

Glavna rasprava je odgođena, a nastaviti će se **16. rujna 2013. godine u 9, pa zatim isti dan u 12 sati.**

16. rujna 2013. godine – dokazni postupak

Izveštava: Maja Kovačević Bošković, Građanski odbor za ljudska prava, Zagreb

Svjedok Milan Tomljenović

Bio je pripadnik samostalne izviđačke satnije IX gardijske brigade. Za vrijeme akcije bio je vozač u navedenoj satniji koja je brojala oko 30 vojnika. Zapovjednik je bio Josip Krmpotić. Satnija je bila formirana od tri desetine. Kad je akcija započela u selo su ulazili iz pravca Bilaja. Pucalo se mitraljezom i već tada je bilo stradalih. Kad su ušli u selo smjestili su se u jednu kuću u kojoj se nalazila starija žena u kuhinji. S njim je bio i jedan dečko iz Crikvenice. Uočili su da je grupa muškaraca pobjegla put groblja. Sjeća se kako mu je Josip Krmpotić zapovjedio da ode do ulaza u selo sa Korenicom gdje su trebali paziti da im ne dođe netko s leđa. Čitavu su noć tamo proveli. Drugi dan su se vratili do kuće u selu koja je bila baza i u popodnevnim satima otišao je na kat kuće gdje je zaspao. Nakon toga došli su i pripadnici specijalne policije iz Bjelovara. Treći dan dobili su zapovijed da se zaustavi daljnje napredovanje. U tom trenutku se sa Krmpotićem nalazio u nekom rovu. Za vrijeme akcije Krmpotić je također boravio u kući u kojoj je bilo zapovjedništvo. Nije vidio da su u tu kuću dovedeni nekakvi zarobljenici. Sjeća se da je vidio muškarca visine 1,90 cm sijede kovrčave kose kako stoji pred kućom. Bio je star oko 45 godina. U samoj kući ga nije vidio. Stajao je u dvorištu kad ga je vidio u prolazu. Svjedok je produžio do svojih kolega koje su držale položaj. Kasnije tog muškarca više nije vidio. Svjedoku je predočen iskaz iz istrage kada je rekao da su pokraj muškarca bili i Josip Krmpotić i Antonio Stilinović, koji ga je ispitivao, da su obojica u rukama imali pištolje i da je nakon 20 minuta čuo pucanj pištolja, vratio se do mjesta gdje su stajali i tad je vidio čovjeka kako sa ranom na prsima ili glavi leži. Svjedok je izjavio kako se ne sjeća tog iskaza, ali da je „valjda istina da je tako izjavio“. Rekao je i da na dan kada je davao iskaz u istrazi, a to je bio 1. ožujka 2012., trebao se vratiti u Francusku gdje živi. Čekao je brata koji ga je trebao voziti na aerodrom. No, „banulo“ je 5 specijalaca s automatima.

² Ispitan u istrazi, sada preminuli svjedok Nediljko Panić, dana 12. rujna 2011. godine, iskazao je da je na groblju u Počitelju uhićen stariji muškarac za kojega je čuo da se zvao Đuro, da je bio iz Gospića i da su ga neki od njegovih suboraca poznawali. Istoga su odvezli pripadnici Devete gardijske brigade HV-a.

Nije znao o čemu se radi. Odveli su ga u policiju u Heinzelovu gdje je ispitivan vezano za ratni kriminal u Medačkom džepu. To su mu rekla dvojica inspektora.

Svjedok se ne sjeća je li postojala ikakva zapovijed vezana za ponašanje prema zarobljenicima ili ranjenicima.

Svjedok Luka Barišić

U vrijeme akcije "Džep 93" bio je pripadnik izviđačke satnije IX gardijske brigade. Naime, bio je pripadnik iste u dva navrata . Prvo u proljeće 1993., a potom pred samu akciju i za vrijeme akcije. 20-ak dana prije akcije došao je u izviđačku satniju IX gardijske brigade i tamo je ostao 10 dana po završetku akcije. U vrijeme akcije zapovjednik je bio Josip Krmpotić. Satnija je brojala 2 ili 3 voda. U prvom navratu kad je bio pripadnik satnije, u proljeće, nije bila popunjena do kraja, no, u drugom navratu, kad je akcija započela, bili su popunjeni sa oko 80 vojnika. Jandre je bio zapovjednik voda, a ne zna tko su bili zapovjednici ostalih vodova. Kad su krenuli u akciju njihov vod je zapeo u minsko polje pa su iz tog razloga i zaostali. Kad su stigli, njihovi tenkovi već su zauzeli pozicije prema selu Medak. Sa pješadijom i tenkovima krenuli su prema selu Medak i tamo su ih zaustavili u daljnjem napredovanju. Veći dio vremena proveo je na jednoj ledini gdje je sa suborcima pružao kružnu obranu. Baza njihove postrojbe bila je u Čitluku u jednoj napuštenoj kući. Ne zna je li tamo bilo i zapovjedništvo. U ta tri dana svakodnevno su dolazili u bazu gdje su se trebali odmarati, no iako je jutro bilo predviđeno za odmor u pravilu bi išli opet na položaje po dojavi o napadu. Dok je bio u bazi u dva navrata je vidio Josipa Krmpotića. Rijetko ga je vidao jer je i sam bio rijetko u bazi. Nije vidio da li su tamo dolazili i zarobljenici. Sjeća se kako je dan, dva prije što su napustili položaje, Josip Krmpotić naredio njemu i dvojici, trojici da sa vozačem Nikolom odu na neprijateljski položaj kako bi uništili objekte koji su se tamo nalazili. Naime, radilo se o pozicijama sa kojih su ih neprijatelji mogli gađati. Sjeća se da je Krmpotić rekao kako se UNPROFOR-u ne može vjerovati i kako treba uništiti te objekte kako bi neprijatelju onemogućili da se tamo vrati. Radilo se o drvenim objektima koje su zapalili. Svjedok je pojasnio kako im Krmpotić nije osobno ništa rekao već ih je vozač odveo do objekata i tamo im je on kazao što trebaju napraviti. Prije kretanja vidio je okrivljenika i vozača kako razgovaraju te je čuo da je Josip Krmpotić rekao vozaču „šta može izgoriti neka izgori, a ostalo će srediti bageri“. Zapaljeno je možda 10-ak kuća. Neke su bile već oštećene od granatiranja. Ne zna da li je osim njihove grupe bilo i drugih grupa formiranih sa istim zadatkom, dodao je i kako se ne sjeća da je u istrazi upravo to tvrdio. Spominjao je grupe vojnika, no nije znao kakav su zadatak one imale. Kazao je da poznaje Franju Davidovića iz Jajca, a bio je pripadnik postrojbe. Misli da je i on bio u grupi sa njim kada su išli paliti objekte. Po povratku sa zapovjednikom Krmpotićem nisu komunicirali. S njim je komunicirao vozač koji mu je rekao “obavljeno, riješeno“. Rekao je da je i danas uvjerenja da se radilo o vojnim objektima koji su se nalazili na neprijateljskom položaju.

Iduće ročište glavne rasprave zakazano je za **16. listopada 2013. godine.**

16. rujna 2013. godine – nastavak dokaznog postupka

Suđenje prati Marko Sjekavica, Građanski odbor za ljudska prava, Jelena Jović, Documenta

Tijekom današnje sesije neposredno su na opće okolnosti saslušana trojica nekadašnjih pripadnika izvidničke satnije IX. gardijske brigade HV-a.

Tijekom operacije u Medačkom džepu 1993. ovom satnijom zapovijedao je optuženik, potvrdili su svjedoci **Franjo Grgurić, Jandre Grgurić i Krešimir Glavičić.**

Također, suglasno su iskazivali da je lokacija zapovjedništva postrojbe na terenu bila u mjestu Čitluk, a tamo su bili smješteni i pripadnici postrojbe. Optuženik je u razdoblju koje pokriva optužni akt boravio u zapovjedništvu koje je napuštao samo radi odlazaka na sastanke.

Svjedok Franjo Grgurić

U akciji koja se u rujnu 1993. provodila na prostoru Medačkog džepa sudjelovao je kao pripadnik izvidničke satnije IX. Gardijske brigade pod zapovjedanjem Josipa Krmpotića. U sastav ove satnije ulazila su dva voda sa Jandre Gregurićem i Krešom Glavičićem kao zapovjednicima. Po dolasku u Čitluk, gdje su se spojili s ostalim pripadnicima HV-a, ovo mjesto u području Medačkog džepa, već je bilo osvojeno.

"Zapovjedništvo postrojbe bilo je locirano u vojarni, u Gospiću, dok je tijekom akcije Čitluk poslužio kao tzv. izdvojeno zapovjedno mjesto gdje su se konstantno, za vrijeme trajanja akcije, nalazili svi pripadnici postrojbe, što za optuženog Krmpotića ne mogu sa sigurnošću potvrditi. Prvi dan akcije, u večernjim satima Krmpotić je kao zapovjednik išao u Gospić na sastanak dok smo mi na tom prostoru držali straže i okruživali Debelo brdo, a sve s ciljem sprječavanja povlačenja srpske vojske", rekao je svjedok.

"Tempore criminis znao sam sve pripadnike svoje satnije, no ne sve po imenu i prezimenu. Neki od njih u satniji su se zadržali tek mjesec dana. Neposredno prije akcije broj pripadnike nije varirao te je satnija po pravilu brojala oko tridesetak vojnika. Ništa mi ne govore imena i prezimena Ivan Hrvojević i Luka Barišić, za Franju Davidović sam čuo, no ne mogu ga spojiti s nekim koga poznajem. Roberta Letinića poznajem kao pripadnika stanije", objasnio je svjedok.

Svjedok Jandre Gregurić

Tempore criminis zapovjednik voda u izvidničkoj satnije IX. gardijske brigade. Zapovjednik satnije bio je Josip Krmpotić, a njegov zamjenik, sada pokojni, Johan Tilder. Čuvanje položaja oko Rogić mosta te Krive Like, a kako bi prevenirali eventualni kontra napad, bila je u operaciji "Džep 93" njihova zadaća. Ubrzo su povučeni s tih položaja te stacionirani u kuću, u Čitluku. *"S nama je u toj kući čitavo vrijeme bio i zapovjednik Krmpotić. Povremeno je, doduše odlazio na sastanke",* prisjetio se svjedok.

Franju Davidovića poznaje kao pripadnika IX. gardijske brigade, a jedno vrijeme i izvidničke satnije. Luku Barišića i Ivana Hrvojevića ne poznaje dok je za Roberta Letinića samo čuo.

Svjedok Krešimir Glavičić

U akciji "Džep 93" zapovijedao je jednom vodom izvidničke satnije IX. Gardijske brigade HV-a. Ukratko je opisao tijek akcije koja je započela negdje oko 06,00 sati kad je postrojba krenula iz Gospića put sela Rajčevići. Zapovjednik satnije Josip Krmpotić višekratno je upozoravao na dužnost poštivanja propisa međunarodnog prava o ratnim zarobljenicima, sigurnosti i zaštiti civila i njihove imovine. *"Ne daj bože da netko ubije civila ili zapali kuću",* govorio bi Krmpotić. *Kuće su u ovom selu zapaljane uslijed djelovanja topničkih granata ispaljenih sa srpske strane. Nakon Rajčevića krenuli smo prema Krivoj Lici te smo par dana boravili u mjestu Čitluk. Ivana Hrvojevića, Luku Barišića i Franju Davidovića ne poznajem. Oni zasigurno nisu sudjelovali u ovoj akciji kao pripadnici naše, izvidničke satnije",* rekao je svjedok.

Nastavak glavne rasprave određen je za **11. studeni 2013., u 9,00h** za kada je previđeno neposredno saslušanje šestorice svjedoka koje je predložila optužba.

11. studenoga 2013. godine – nastavak dokaznog postupka
--

Suđenje prati Marko Sjekavica, Građanski odbor za ljudska prava, Jelena Jović, Documenta

Neposredno je ispitano 6 svjedoka, *tempore criminis* pripadnika Devete gardijske brigade HV-a koji su sudjelovali u predmetnoj akciji i to: Antonio Stilinović, Tomislav Jovanović, Nikola Grgurić, Božidar Petty, Ivan Jurković i Signet Kolaković. Većina ih je potvrdila da je tijekom akcije optuženik bio prisutan u Čitluku, bazi izvidničke satnije. Svjedok Kolaković svjedočio je o okolnosti zarobljavanja neprijateljskog vojnika na groblju u Čitluku kojega su prosljedili u centar mjesta nedugo poslije zarobljavanja.

Svjedok Antonio Stilinović

U akciji koja se u rujnu 1993. provodila na prostoru Medačkog džepa sudjelovao je kao teklić. U Čitluku je bila baza Izvidničke satnije kojoj je na čelu bio optuženi Josip Krmpotić. "Kao teklić u nekoliko navrata sam dolazio u Čitluk, a prvog dana akcije čitavo vrijeme sam bio u Čitluku i tamo sam vidio zapovjednika, danas optuženika Josipa Krmpotića. Inače, moji neposredni nadređeni bili su Mirko Norac i Ivan Jurković", objasnio je svjedok.

Svjedok Tomislav Jovanović

Tempore criminis zamjenik zapovjednika 2. voda Izvidničke satnije IX. gardijske brigade, a kojoj je tada na čelu bio Josip Krmpotić. Satniju su činila dva voda dok se broj pripadnika kretao negdje između 30-40 vojnika, a tijekom predmetne akcije 40-50 vojnika. Izvidničkoj satniji, skupa s pripadnicima I. bojne priključili su se u Čitluku, gdje je inače ova satnije i bila stacionirana tijekom akcije.

"Josip Krmpotić bio je u bazi skupa s nama, jedino je bio odsutan zbog sastanaka koji su se održavali izvan naše trenutačne baze. U Čitluku smo proveli 3-4 dana, a onda se kompletna satnija vratila u gospićku vojarnu. Neprijateljska artiljerija nemilosrdno je djelovala po našim položajima, a pogađane su i kuće mještana obilno opskrbljene oružjem i streljivom. Ove kuće su inače korištene kao vojne utvrde i s iskopanim zemunicama bile su u funkciji obrambenih objekata, posebice kuće na rubnim dijelovima u odnosu na naše položaje. Ivan Hrvojević nije bio pripadnik naše satnije, a Luka Barišić jedno kratko vrijeme, tijekom akcije ga nisam vidio. Franje Davidovića se sjećam i on je sudjelovao u akciji kao pripadnik naše satnije. Nisam vidio da bi palio kuće", rekao je svjedok.

Svjedok Nikola Grgurić

U svojstvu vozača sudjelovao u operaciji Džep '93. Njegova zadaća bila je logističke naravi, a sastojala se u odvoženju vojnika na bojišnicu, dovozu hrane... Ustvrdio je da Izvidnička satnija, s dva voda u sastavu, nije bila u potpunosti popunjena. Brojala je 15-tak vojnika. Jednim vodom zapovijedao je Jandre Grgurić. Neposredno prije otpočinjanja akcije satniji su pridodani Antonio Stilinović, Ivan Jurković i Dane Šop.

"U akciju smo krenuli iz Bilaja. Čitluk je poslužio kao baza, a zapovjednik Krmpotić redovito je boravio u bazi. Izbivao je jedino zbog sastanaka. Krmpotić nas je upozorio na dužnost poštivanja propisa međunarodnog prava o ratnim zarobljenicima, sigurnosti i zaštiti civila i njihove imovine. Ne sjećam se da bi on zapovjedio paljenje kuća i druge civilne imovine. U žestokom neprijateljskom granatiranju stradale su i kuće, a vrlo često nailazili smo na minska polja, mitraljeska gnijezda i zemunice", rekao je svjedok.

Ivana Hrvojevića i Luku Barišića ne poznaje. Frana Davidovića poznaje kao pripadnika Satnije, ali nije vidio da ovaj pali kuće u Medačkom džepu.

Svjedok Božidar Petty

"Na obvezu poštivanja pravila međunarodnog ratnog prava te na humani postupak s neprijateljskim ranjenicima i zarobljenicima, zaštitu stanovništva upozoravao nas je, sjećam se, Mirko Norac. Ne sjećam se da je tijekom ove akcije bilo uopće ratnih zarobljenika. Krmpotić nije naredio paljenje kuća. Mnoge kuće i gospodarski objekti bili su već oštećeni, neke kuće su i gorjele. Naime, prije našeg dolaska na ovo područje izvršen je žestok tenkovski napad sa srpskih položaja koji je uzrokovao oštećenja i uništenje kuća. Ne poznajem Roberta Letinića, Luku Barišića i Frana Davidovića", objasnio je svjedok.

Svjedok Ivan Jurković

"Ne znam točno gdje je bio Krmpotić taj drugi dan akcije u Medačkom džepu, no siguran sam da je na dan otpočinjanja akcije bio u Čitluku, bazi Izvidničke satnije. Kasnije sam ga viđao na terenu, kao i ostale zapovjednike", rekao je svjedok.

Svjedok Signet Kolaković

"Na groblju pokraj Čitluka naišli smo na neprijateljskog vojnika te smo ga zarobili. Josip Vidmar i Rikardo Mihaić bili su skupa sa mnom tom prigodom. Mile Šimunac i jedan dečko iz Senja, po nadimku "Švabo" preuzeli su zarobljenika i odveli ga u Čitluk. Mi smo morali ostati na položajima", objasnio je svjedok.

Nastavak glavne rasprave određen je za **4. prosinca 2013., u 9,00 i 12,00h** za kada je previđeno neposredno saslušanje sedmorice novih svjedoka.

Zapažanja:

Kazneni postupak se vodi po odredbama novog ZKP-a koji je 1. rujna 2011. u cijelosti stupio na snagu. Procesne stranke ne koriste mogućnost unakrsnog ispitivanja svjedoka protivne strane.

4. prosinca 2013. godine – nastavak dokaznog postupka

Suđenje prati Marko Sjekavica, Građanski odbor za ljudska prava, Jelena Jović, Documenta

Danas je nastavljen dokazni postupak u kaznenom predmetu protiv opt. **J. Krmpotića** koji se temeljem izravne ili direktne zapovjedne odgovornosti (*direct criminal command responsibility*) tereti za zločin nad četvoricom neidentificiranih ratnih zarobljenika te za paljenje i rušenje kuća u nekoliko mjesta koja čine prostor Medačkog džepa. Konkretno, na teret mu se stavlja izdavanje zapovjedi podčinjenima za egzekuciju ratnih zarobljenika te za uništavanje imovine lokalnog srpskog življa paljenjem i podmetanjem eksplozivnih naprava.

Neposredno su saslušana četvorica nekadašnjih pripadnika IX. gardijske brigade, odnosno Izviđačke satnije kojom je kao nižom ustrojnom jedinicom zapovijedao optuženik tijekom provođenja akcije "Džep 93", u rujnu 1995.

Svjedoci **Zdravko Zavišić, Saša Čače i Rikard Mihajić** potvrdili su u šturim iskazima zarobljavanje neprijateljskog vojnika.

Svjedok Zdravko Zavišić

Sudionik je akcije koja je u ranim jutarnjim satima započela na prostoru Medačkog džepa, u rujnu 1995. Kao zapovjednik satnije u sastavu I. ili II. bojne IX. Gardijske brigade tijekom akcije sudjelovao je u borbi s neprijateljskim vojnicima, a prijetnja je dolazila i od naoružanih civila.

"Već prvog dana akcije, u večernjim satima došli smo do jednog sela gdje smo se ulogorili. Slijedeći dan krenuli smo dalje, do drugog sela. Treći dan akcije, u ovom drugom selu, doveden je neprijateljski vojnik u SNB odori, star više od 30 godina, odnosno 40, kako sam tvrdio u istrazi. On je bio zarobljen od strane pripadnika pješačke bojne. Zarobljenik nije bio vezan, nije bio ozlijeđen, niti zlostavljan", opisao je svjedok.

Svjedok Saša Čače

Sudionik akcije kao pripadnik II. pješačke bojne IX. Gardijske brigade.

"Tijekom operacije bilo je ratnih zarobljenika. Zarobila ih je moja postrojba. Ne znam gdje su zarobljeni, tko ih je poimence zarobio i na kojim lokacijama. Znam da je jedan od njih zarobljen na groblju, četvrti ili peti dan akcije, a ja sam o tome informiran putem radio veze. To je moglo biti negdje u Čitluku ili Počitelju. Ne znam njegovu sudbinu nakon zarobljavanja", kratko je objasnio svjedok.

Svjedok Rikard Mihajić

"Moguće je da sam tada, u Medačkom džepu, sudjelovao kao pripadnik 3. voda 1. satnije, II. Bojne, IX gardijske brigade, no više se ne sjećam. Signet Kolaković i ja uočili smo neprijateljskog vojnika, višeg rasta, odjevenog u kaput ili jaknu, mogao je imati oko 50 godina, imao je zamotanu ruku. To je bilo na groblju, a Mile Šimunac došao je nakon što smo mi spazili ovog čovjeka koji se tada prepao i jednostavno izašao pred nas. Nismo ga zarobili, već preusmjerili prema punktu za civile i druge vojnike. Ne znam naziv mjesta gdje se to dogodilo. Ja, naime, iz te akcije pamtim samo mjesto Poljare", rekao je svjedok.

Svjedok Franjo Davidović

Svjedok Franjo Davidović koji je tijekom istražnog postupka svjedočio o sustavnom paljenju i rušenju kuća po zapovjedi opt. Krmpotića izdanu podčinjenima, danas u takav epilog više nije bio siguran.

Predsjedavajući, sudac Ratko Ščekić, predočio je svjedoku potpis na Zapisniku o njegovom iskazivanju pred državnim odvjetništvom, u listopadu 2010., tijekom provođenja istrage, a svjedok je potvrdio autentičnost istog. *"Da, to je moj potpis, to sam ja potpisao, slušao sam diktat i nisam imao primjedbi na zapisnik. Nisam skužio što je u njemu točno napisano"*, objasnio je svjedok diskrepanciju u sadržaju iskaza danim tijekom istrage te danas na glavnoj raspravi.

Dvojica svjedoka se nisu odazvala pozivu. Jedan je nedolazak opravdao, a za drugog se dostava poziva do započinjanja glavne rasprave nije vratila.

Obrana je odustala od neposrednog ispitivanja svjedoka Dinka Sekule, Svetka Šare, Mile Milkovića i Miodraga Hećimovića. Njihovi iskazi pročitat će se u nastavku dokaznog postupka.

Slijedeće ročište održat će se **29. siječnja 2014., u 9,00h i 12,00h.** Predviđeno je svjedočenje četiri svjedoka te punomoćnika oštećenih Jele Popović i Milke Čupić.

Zapažanja:

Kazneni postupak se vodi po odredbama novog ZKP-a koji je 1. rujna 2011. u cijelosti stupio na snagu. Procesne stranke rijetko koriste mogućnost unakrsnog ispitivanja svjedoka protivne strane.